

11 Ιουλίου, 1995

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΣΤΑΓΓΑΡΗΣ,
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΖΑΧΑΡΟΥΔΙΟΥ,

Εφεσείων - Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ
ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ,

Εφεσιβλήτου - Καθ' ου η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1292 και 1293)

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα Άρθρο 28.1 — Κατοχύρωση της αρχής της ισότητας — Απόρριψη αιτήματος του εφεσείοντα από τον Διευθυντή Τελωνείων για απόκτηση άδειας δημιουργίας γενικής αποθήκης αποταμίευσης (bonded warehouse) — Ο ισχυρισμός για άνιση μεταχείριση δεν τεκμηριώθηκε — Η απόφαση του Διευθυντή Τελωνείων επικυρώθηκε. 5

Ο Διευθυντής Τελωνείων απέρριψε αίτημα του αιτητή για απόκτηση άδειας Γενικής Αποθήκης Αποταμίευσης κυρίως για αποθήκευση αυτοκινήτων στο χώρο του παλιού λιμανιού Λεμεσού, λόγω μη πλήρωσης των καθορισθέντων βασικών κριτηρίων. Ζητήθηκε σε μεταγενέστερο στάδιο επανεξέταση του αιτήματος με την εισήγηση ότι, μεταξύ άλλων, οι υπάρχουσες αποθήκες δεν μπορούσαν να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες του κλάδου, στην οποία η απάντηση του Διευθυντή Τελωνείων ήταν και πάλι αρνητική. 10

Σαν λόγος των προσφυγών που συνεκδικιάσθηκαν προβλήθηκε η έλλειψη δέουσας έρευνας και στην προσφυγή 859/89, η παραβίαση της αρχής της ισότητας. 15

Το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε και τις δύο προσφυγές λόγω μη τεκμηρίωσης των λόγων που προβλήθηκαν. Στην έφεση ηγήθηκαν οι ίδιοι λόγοι που στην ουσία αφορούσαν μόνο τον ισχυρισμό για άνιση μεταχείριση και δυσμενή διάκριση κατά παράβαση του άρθρου 28(1) του Συντάγματος. Η άνιση μεταχείριση σύμφωνα με τον ισχυρισμό του εφεσείοντα προερχόταν από την παροχή 20

παρόμοιων αδειών σε τρία άλλα πρόσωπα κατά την ίδια χρονική περίοδο της υποβολής της αίτησης του εφεσείου.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του δεν θεμελιώναν παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης που επικαλέσθηκε ο εφεσείου.

Οι εφέσεις απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Έφεση.

10 Έφεση εναντίον της απόφασης του Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Α. Λοΐζου, Π.) που δόθηκε στις 29 Δεκεμβρίου, 1990 (προσφυγές αρ. 564/89 και 858/89) με την οποία απορρίφθηκαν οι προσφυγές του εφεσείου εναντίον της άρνησης των εφεσιβλήτων να του παραχωρήσουν άδεια λειτουργίας αποθήκης αποταμιεύσεως.

15 *Μ. Χατζηπιέρας*, για τον εφεσείου.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσιβλήτους.

Cur. adv. vult.

20 ΠΙΚΗΣ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Χατζητσαγγάρης.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Οι παρούσες εφέσεις συνεκδικάστηκαν γιατί αφορούσαν δύο προσφυγές του ιδίου αιτητή που επίσης συνεκδικάστηκαν πρωτόδικα και για τις οποίες εκδόθηκε κοινή απόφαση.

25 Η σχέση μεταξύ των δύο προσφυγών φαίνεται από τα γεγονότα που είναι τα ακόλουθα:

30 Ο αιτητής - εφεσείου με επιστολή του ημερ. 17.4.1989, προς τον Διευθυντή Τελωνείων, ζήτησε άδεια για τη δημιουργία Γενικής Αποθήκης Αποταμίευσης (Bonded Warehouse) κυρίως για την αποθήκευση αυτοκινήτων σε χώρο που υπέδειξε στο παλιό λιμάνι Λεμεσού. Ο Διευθυντής Τελωνείων με επιστολή του ημερ. 12.5.89 απέρριψε το αίτημα αναφέροντας ότι από τη μελέτη των ενώπιον του στοιχείων δεν είχε ικανοποιηθεί ότι πληρούντο τα βασικά

κριτήρια τα οποία είχαν καθοριστεί για τη χορήγηση τέτοιων αδειών. Συγκεκριμένα ανέφερε ότι τα κριτήρια αυτά ήσαν η πραγματική ανάγκη για αποθηκευτικό χώρο στο συγκεκριμένο κλάδο του επαγγέλματος που αφορούσε η αίτηση και τη δυνατότητα εξυπηρέτησης του κλάδου από τις ήδη υφιστάμενες αποθήκες. Εναντίον της απόφασης αυτής καταχωρήθηκε η προσφυγή 564/89 την οποία αφορά η έφεση 1292. 5

Με νέα επιστολή του ημερ. 16.5.1989, ο αιτητής - εφεσείων αξίωνε επανεξέταση του αιτήματός του, θέτοντας προς τον Διευθυντή Τελωνείων μεταξύ άλλων την εισήγηση ότι οι υπάρχουσες αποθήκες δεν μπορούσαν να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες του κλάδου. Στο ίδιο υπόμνημα γίνεται σειρά εισηγήσεων για την αντιμετώπιση του θέματος. 10

Με επιστολή του ημερ. 8.9.89 ο Διευθυντής Τελωνείων πληροφοφόρησε τον εφεσείοντα τα ακόλουθα: 15

“Αναφέρομαι στην επιστολή σας με ημερομηνία 16.5.1989 σχετικά με το αίτημά σας για άδεια λειτουργίας αποθήκης αποταμιεύσεως και σας πληροφορώ ότι η υπόθεση σας εξετάστηκε κάτω από το φως των επιχειρημάτων που παρατίθενται στην επιστολή σας αλλά λυπούμαι να σας πληροφορήσω ότι δεν κατέσται δυνατή η αναθεώρηση της απόφασης μου που σας κοινοποιήθηκε με την επιστολή μου με τον ίδιο αριθμό και ημερομηνία 12 Μαΐου 1989.” 20

Εναντίον της απόφασης της 8.9.1989, καταχωρήθηκε η δεύτερη προσφυγή αρ. 858/89 την οποία αφορά η έφεση 1293. 25

Η προσφυγή 564/89 βασίστηκε ουσιαστικά στο ότι η απόφαση λήφθηκε χωρίς να γίνει η δέουσα έρευνα, και στο ότι προέκυψε από λανθασμένες διαπιστώσεις του Διευθυντή Τελωνείων αναφορικά με την εφαρμογή των καθορισθέντων κριτηρίων. Η δεύτερη προσφυγή 858/89 βασίστηκε στους ίδιους λόγους και επιπρόσθετα στον ισχυρισμό ότι η απόφαση του Διευθυντή Τελωνείων παραβίαζε την αρχή της ισότητας. 30

Ο πρωτόδικος δικαστής στην απόφασή του αναφέρθηκε στο υπόβαθρο των γεγονότων και στη νομική βάση των προσφυγών και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απόφαση του Διευθυντή Τελωνείων και στις δύο περιπτώσεις του αιτήματος του αιτητή λήφθηκε αφού διεξήχθη η δέουσα έρευνα και μάλιστα στη δεύτερη περίπτωση αφού λήφθηκαν υπόψη και τα νέα δεδομένα στα 35

οποία αναφέρθηκε ο αιτητής. Επίσης έκρινε ότι και στις δύο περιπτώσεις η απόφαση λήφθηκε στα πλαίσια της ορθής εφαρμογής των υφισταμένων κριτηρίων και της διακριτικής εξουσίας του Διευθυντή.

5 Όσον αφορά τον ισχυρισμό του αιτητή για άνιση μεταχείριση το πρωτόδικο δικαστήριο αποφάσισε ότι δεν υπήρξε θέμα δυσμενούς διάκρισης ούτε στο στάδιο της απόρριψης του πρώτου αιτήματος του αιτητή ούτε μετέπειτα όταν απερρίφθη το αίτημά του για επανεξέταση.

10 Ο δικηγόρος του αιτητή και στις δύο συνεκδικαζόμενες εφέσεις ήγειρε τους ίδιους ακριβώς λόγους έφεσης που στην ουσία αφορούν μόνο τον ισχυρισμό για άνιση μεταχείριση και δυσμενή διάκριση κατά παράβαση του άρθρου 28(1) του Συντάγματος. Περιληπτικά αναφέρεται ότι το πρωτόδικο δικαστήριο βασίστηκε σε εσφαλμένα δεδομένα όσον αφορά άλλα άτομα στους οποίους χορηγήθηκε άδεια.

15 Κατά την αγόρευσή του ο δικηγόρος του εφεσεύοντα ανέπτυξε τις θέσεις του για το θέμα της ανισότητας αναφερόμενος στο ότι στις 19.6.1989, στις 16.12.1989 και στις 16.1.1990 δόθηκαν άδειες σε τρία άλλα πρόσωπα για τη δημιουργία αποθηκών αποταμίευσης. Το γεγονός αυτό ισχυρίστηκε ότι αποδεικνύει αφ' εαυτού άνιση μεταχείριση.

20 Είναι φανερό ότι όσον αφορά τις άδειες που δόθηκαν στις 16.12.1989 και 16.1.1990 τα γεγονότα αυτά προέκυψαν μετά την καταχώρηση των προσφυγών. Όσον αφορά την άδεια που δόθηκε στις 19.6.1989, δεν θεμελιώνεται από το γεγονός και μόνο ότι δόθηκε η άδεια, άνιση μεταχείριση. Δεν υπάρχουν στοιχεία τα οποία να αποκαλύπτουν άνιση μεταχείριση.

25 Η έφεση 1292 που αφορά την προσφυγή 564/89 δεν είναι δυνατό να επιτύχει διότι ο μοναδικός λόγος έφεσης που εγείρει ο εφεσεύων είναι ο λόγος της άνισης μεταχείρισης. Ο λόγος αυτός ακύρωσης δεν ηγέρθη με την προσφυγή του αιτητή, η οποία αφορούσε αποκλειστικά την ορθότητα της απόφασης του Διευθυντή, ημερ. 12.5.89. Στην ουσία η έφεση στερείται αντικειμένου.

35 Όσον αφορά την έφεση 1293, ο πρωτόδικος δικαστής υιοθέτησε την άποψη ότι η επιστολή του Διευθυντή προς τον εφεσεύοντα ημερ. 8.9.89 συνιστούσε εκτελεστή διοικητική πράξη.

Διατηρούμε επιφυλάξεις κατά πόσο η πιο πάνω άποψη αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη. Εν πάση περιπτώσει όμως, κρίνουμε ότι δεν τέθηκαν στοιχεία τα οποία να θεμελιώνουν την επικαλούμενη άνιση μεταχείριση και ως αποτέλεσμα η έφεση δεν μπορεί να επιτύχει.

5

Οι εφέσεις απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Οι εφέσεις απόρριπτονται χωρίς έξοδα.